

SZARVAS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Szerkesztőség:

Jókai Mór-utca 1257. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők.
Kéziratok vissza nem adatnak.
BÉRMENTELLEN LEVELEK EL NEM FOGADTATNAK.
Felelős szerkesztő **Benczúr Sándor**

MEGJELNIK MINDEN VA-ÁRNAP.

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 4 frt. — Félévre . . . 2 frt.
Negyedévre . . . 1 frt. — Helyes szám . 8 kr.

Kiadóhivatal:

Beliczey-utca 11. szám. (saját ház.) hová az előfizetési pénzek intézendők.
Hirdetéseket jutányos áron elfogad.
BÉLYEGDÍJ MINDEN HIRDETÉSÉRT 30 KRACFÁR.
Kiadó s lap tulajdonos **SÁMUEL ADOLF**

Kövecsesi Dancs Béla.

Gyászlobogó leng a városbázán s néhány középületen, hirdetve **kövecsesi Dancs Béla** 1-ső jegyző halálát, a ki mult pénteken, márc. 9-én délután 2 órakor, rövid de súlyos betegségében végezte be pályafutását. Közel 39 éves jegyzői állása után a helyi társadalom; a szarvasi főiskola, a szarvasi takarékpénztári egyesület, melynek évek során keresztül alelnöke volt; a helyi önkéntes tűzoltók egyesülete melénel elnöki tisztet viselt, több egyesület; előljárói és tisztú kartársai; minden rendű és rangú barátai, valamint kivált a katonai ügyekben öt felkereső közönség, és az 1848'9 évi volt honvédtársai, híven fogják emlékéit szívökben megőrizni.

A most elhunyt férfi, életének alig 17-ik évében állott a hon védelmébe, azután a csász. serezedbe soroztatván, Olasz honban töltötte ki éveit, honnan a Bach-rendszerrel — mint őrmester — jutott a szarvasi csász. solgabíróhoz, a kinél mint a német nyelvben jártas fogalmazó tűnt ki. Majd az abszolutismus bukása után, a helyi alkotmányos új főszolgabíró oldalánál, a kihez barátai és volt honvédtársi vonalmai fűzték — működött, s innen mint a községi ügyekben teljesen képzett egyén a város másodjegyzőjévé választatott meg, hol később mint főjegyző haláláig áldásosan viselte és töltötte be hivatalát.

Rövid ideig tartott kimerültségében a tüdőlob vetett végeit hasznos életének, mely 69 évig nyult.

A gyászbeset alkalmából a megsomorodott család, községünk előljárósága, s a szarvasi önkéntes tűzoltó egyesület, az alábbi gyászjelentéseket adták ki.

Kövecsesi Dancs Szilárd ügyvédjelölt, Veres Józsefné szül. Horpácsi Julia férjével és gyermekeivel, Dancs Borbála, Dancs Ferenc nejevel, özv. Dancs Lászlóné Dancs Árpád nejevel özv. Dancs Józsefné gyermekeivel, Delhányi Zsigmond, Delhányi Béla nejevel és gyermekeivel, Delhányi Mariska, özv. Valentinyi Jenőné gyermekeivel, ifj. Delhányi Zsigmond nejevel és gyermekeivel, bocsári Mocsáry Ferenc nejevel és gyermekeivel, raksai Raksányi Árpád, Dancs Mária férjével Kis Mihállyal számos rokonaik nevében mély fájdalommal jelentik a legjobb édes és szerető atya, nagybátya sógor és rokon kövecsesi Dancs Béla Szarvas község főjegyzője, 1848/49-iki nemzetőr hadnagynak és honvéd őrmesternek, Békésvármegye törvényhat. bizottsági tagjának, a szarvasi önkéntes tűzoltó egyesület elnökének, a Szarvasi Takarékpénztár

r. t. alelnökének stb. f. hó 9-én d. u. 2 órakor élete 69-ik évében hosszas és súlyos betegség folytán történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei f. hó 11-én d. u. 3 órakor fognak az ág. h. ev. egyház szertartása szerint az ő temetőben örök nyugalomra tétetni.

Szarvas, 1900. március 9-én.

Béke lengjen porai felett!

Szarvas nagyközség előljárósága meghatottan jelenti, hogy kövecsesi Dancs Béla a község érdemekben gazdag első jegyzője, életének 69-ik, hivataloskodásának 39-ik évében f. évi március hó 9-ik napján jobblétre szenderült. A megboldogultban községünk példás becsületességü, lelkiismeretes föltisztviselőjét veszítette. A kiszervedett földi maradványa f. évi március hó 11-én d. u. 3 órakor fog az ág. hitv. ev. egyház szertartása szerint a helybeli halászelki ev. sirkertben örök nyugalomra tétetni.

Szarvason, 1900. március hó 9-én.

Áldás és béke emlékezetén!

A szarvasi önkéntes tűzoltó egyesület fájdalommal jelenti szeretett elnökük kövecsesi Dancs Bélának f. évi március hó 9-én d. u. 2 órakor történt elhunytát. A megboldogult hült tetemei f. hó 11-én délután 3 órakor fognak az ő temetőben örök nyugalomra tétetni.

Sarvason, 1900. évi március 10-én.

A szarvasi önkéntes tűzoltó egyesület.

Áldás és béke emlékezetén!

Magyarország és a nagy világ.

Nem akarjuk azt mondani, hogy nem szép az, nem jó az, amitt mi magyarok Páris világ kiállításán kiállítunk. Nem akarjuk, de azazal nem is mondanánk igazat. A Párisi magyar kiállítás megéri azt a néhány százezer forintot amit az ország pénzéből ráköltöttek. Szép is, művészies is, eredeti is. A külföldi ember ha be fog lépni a magyar pavillonba, nem fog mást találni, mint tetszetős, újat és dicsérni valót. Meg is fognak dicsérni bennünket a mi külföldi barátaink. Azt fogják mondani (ó, mi tudjuk már előre, hogy mit fognak mondani):

- Lovagias nemzet a magyar.
- Bátor és büszke faj, daltás és harcias.
- Szereti a hazáját, imádja a szabadságát!

A székesfővárosi lapok cikkeket fognak írni arról, micsoda diadalt arattunk a világkiállításán csikósainkkal, juhászainkkal, huszárainkkal, méneseinkkel, pusztáinkkal és cigányainkkal. És mi idehaza önérettől duzzadt mellünket verni fogjuk.

Megmutattuk a németnek, hogy mit tudunk.

Pedig hát, engedelmet kérek, nem mutattuk meg.

Amit megmutattunk, azok sajátos nemzeti vonásunk, magyar specialitások, melyek immár

kiveszöben vannak. Ezeknek ellenében van hatalmunk, kulturánk, gyáripar, kézműipar, vasutak, hajók, bányák, tudományos intézetek, főiskolák és minenek felett földmívelésünk és állattenyésztésünk, szóval művelt és modern nép lettünk, mely az árral uszik és megéri a kor jelszavait. Európai nemzet vagyunk nemcsak a földrajz czimén hanem törvényeinknél, életfelfogásunknál és műveltségünknel fogva is.

És hogy az vagyunk illetve lettünk, azt nem mutatjuk be oly eklatánsan Párisban, mint ahogyan rászolgáltunk és ahogyan szükségünk van rá.

A külföld nagyjában, most is olyan véleményel van rólunk, mint 40 esztendő előtt. Magyar nemesnek nézik a cigányt és ha levelet írnak Magyarországra, így cimezik: Budapest, Autriche, A nagy világ puklikuma azt tartja rólunk is, hogy fél barbár nép vagyunk és országunk az osztrák császárság tartománya. Alkotmányunkról, szabadságunkról, kulturánkról leginkább csak a külügyminiszteriumban tudnak.

A párisi világkiállításon alkalmunk nyílik a külföld neveltséges véleményét megczáfolni. Az előkészületekből illetve ezt a célt, nem hiszünk, hogy a kívánt mértékben el fogjuk érni.

Van egy másik fontos cél is. Tudniillik, hogy reklámot csináljunk és piacot teremtsünk a magyar nyers-terményeknek, Reméljük, hogy ez jobban fog sikerülni.

Mi sem bizonyít jobban a magyar nép modernsége mellett, mint az a csodálatos, óriási érdeklődés, a melylyel országszerte a délafrikai véres háboru iránt viseltetünk. Nemcsak a háboru szenzációja a szülő oka ennek az érdeklődésnek hanem a hatalmasan nyilvánuló rokonszeny a burok iránt, akik szabadságukért harcolnak. Mert hiszen még nem rég mis harcoltunk a szabadságért. . . .

A műveltségünkben elfásult és erkölcsükben bágyadt európai nemzeteknek dicső példa int messze Délafrika véres mezeiről. Ott is úgy tudnak meghalni a szabadságért mint mi tudtunk ötven éve. Aárhogyan végződik is a szörnyű háboru a brit orozslán és abur sas között, a burok egy félszázadra megmentették a szabadság ioealis szeretetét, mely már már hűlni kezdett a nemzetek szívében.

Adja Isten, hogy ez a háboru neterjedjen tui Délafrika határán s a szörnyű tűz ne csapjon át Európába. Mert itten olyan rombolást okozhatl aminőt még soha. Bár a nemzetközi viszonyok olyanok, hogy a tőlünk fizikailag legtávolabb álló dolgok, például ez a háboru egy éjszaka alatt szoros érdekünkkel jöhet közvetlen összeköttetésbe, semmi oka arra nincs, hogy a jövő miatt aggodalmaskodjunk.

Szegény burok! A hatalmak tán sohse

voltak még olyan nagyon semlegesek, mint éppen most.

Ez a háboru biztosítéka annak, hogy az európai nemzetek nyugalomát jóidőre semmi sem fogja megzavarni.

Magyarország népe fönnakadás nélkül törhet előre a megkezdett uton a boldogulás felé. Osztlányrésztünk a béke, a munka.

HIREK.

— **Kitüntetett bíró.** A királyi kegy — mely elismerést jutatót közügyeink egyik tevékeny tagjának Dérczy Ferencz birtokos, Kondoros község bírájának — mindannyianknak örömet okozott, mert jutalmazni a látjuk ebben azon fáradságot nem ismerő tevékenységet melylyel minden érdek nélkül csupán a közjóért két évtizeden át szolgált. Kitüntetése alkalmából a fővárosi lapok és élénken foglalkoztak személyével s többek közt a „Pesti-Napló” következő kép emlékezik meg róla: Ott volt a szabadságharcban is és Bem hadtestében küzdötté végig az erdélyi csatákat s vitézségéért hadnagyi rangot kapott. A szabadságharc után egyideig bűjdösött, majd hazament Szarvasra gazdálkodni. Reiszig, mikor a békési szocializmus tanulmányozása végett kormánybiztosi minőségben beutazta a községeket, Kondoroson a képviselőtestülettel folytatott eszmecsereik közben azt találta mondani Dérczynek:

— Ha pedig akkor beszél, mikor a főispán jelen van — álljon föl.

— A bíró így felelt erre:

— De megkövetem, nem teszem. Mert az elnök én vagyok. És az elnökülve marad. Hanem a többiek föllátnak, legfőbb akkor maradnak ülve, ha én megengedem.

Reiszig mosolygással ütötte el a dolgot. Dérczy nincs rászorálva a hivataiára. Ezer holdon gazdálkodik magának is több száz hold földje van. Százszorta többé került neki a bíróság, mint a meenyit jövedelmez, ha ugyan felvenné a fizetést. Ezt még nem tette soha, mert, — ugymond — nem pénzért szolgál, hanem a közjóért.

— **A szarvasi főgymnasium** önképző „Vajda kör”-e 1900 márczius hó 15-én a diszteremben délután 3 órakor diszülést tart a következő műsorral 1. Ének a főgymn. dalkartól. 2. Megnyitó beszéd, tartja Benka Gyula elnök. 3. „Nemzeti dal” Petőfítől. Szavalja Penyánska Mihály VIII. o. t. 4. „Márczius 15” Inczedy Laszlótól. Szavalja Volf József VIII. o. t. 5. Részletet olvas a „Pályanyertes prózából” * * * 6. „Amagyar nő” Irta Gyökössy E. VIII. o. t. Szavalja Russ Zoltán VIII. o. t. 7. Pályanyertes óda. * * * 8. „Szent nyomon.” Várady A.-tól Szav. Groszmann Emil VIII. o. t. 9. Záró ének. Előadja a főgymn. dalkara.

— **Eljegyzés.** Dr. Lakatos Izsó, előnyösen ismert aradi ifjú orvos, eljegyezte özv. Lusztig Sámuelné szarvasi földbirtokos nagyműveltségű bájós leányát Ilonát. Gratulálunk!

— **Hajdu György** volt szarvasi kir. járásbíró-sági albiró, ki saját kérelmére a ráczkevei kir. járás bíróságához helyeztetett át, távozása alkalmából mi az azon ismerőseinek, kiktől személyesen búcsút nem vehetett — ezúton mond Isten hozzádot.

— **Uj doctor juris** mint örömmel értesülünk, Dr. Reiszmann Adolf helybeli ügyvéd iroda vezetője Forsner Jenő f. hó 2-án egyhangu sikerrel tette le a kolozsvári tudományos egyetemen a doctorátust. Szívesen adjuk közre e hirt, s a magunk részéről is őszintén gratulálunk.

— **Vigyázzunk a váltópénzre.** A hamis pénz forgalomba hozók ugylátszik Szarvason felette hálás talajra találtak; legalább erre enged, következtetni azon körülmény, hogy a f. évben majdem minden héten, egy-két hamis ezüst forintos és koronás, s ujabban pedig 20 filléres is, mint hamis pénzek foglaltatnak le közpénztáraink által. Ismételve felhívjuk a nagy közönség figyelmét arra, hogy kivált este felé — mely idő legalkalmasabb a hamis pénz tulajadásán az átveendő ezüst és nikkal váltó pénzeket jól megnézzék, nehogy hamis pénzt kapva, megkárosodjanak.

— **Itt a tavasz.** Az időjárás ugyan nem mutattja, hogy már itt van a tavasz, mert hol havazik, hol pedig erősen 0. alá szál a hőmérő, akárcsak tél közepén, de az előjelek mégis csak azt mutatják, hogy legalább már nem vagyunk messze a tavasztól. mert az olasz dudások, és a verkisek egymást változtatják, a héten pedig egy komédiás csapat ült tanyát a piacon. Ezek pedig oly csalhatatlan jelei a tavasznak hogy

akár miként is havazik és száll le a hőmérő, mégis csak a tavasz küszöbén vagyunk.

— **Az öt koronások kibocsátása.** Néhány nap múlva megkezdik az új öt koronások kibocsátását. Az öt koronások tetszetős külsejűek és művészi szempontból is kifogástalanok. Egyik oldalon látható a király mellképe, a melyet latin fölírás vesz körül; a szöveg az egykoronások szövegével azonos. A szelén a király jomondata van bevésve. Az öt koronások másik oldalán a császári sas látható, mely fölött ez olvasható Quique koronae. Az új pénznem nagyságá megfelel a régi tallérok nagyságának. Azt hiszik, hogy a kézpénzfizetéseknel előnyére lesz a közönségnek ez a pénznem mert nem nagy, és tetszős formája bizonyára hamarosan népszerűvé fogja tenni.

CSARNOK.

Quodlibet

(szarvasi nevekkel össze állítva, és szálló igékkel felcícomázva.)

Jelige: Ha az osztrák Kvizda az állatokat kész gyógyítani: miért lenne felesleges a Magyar-ba oltott Tóth-nak Cifra humorral élnie? Sztraka a Borbély.

Volt Szarvasnak hajdanában Sztaricskany nevű öreg Nótáriusa, a híres Novák család utolsó sarjadéka, a kinek szerencsés tollából sok Vigadoma folyt ki Diariumába, Machula nélküli életet élt közel száz esztendőig, s iratait halála után titoknok Szekretár fedezte fel, és be Schlahjotta a nyilvánosság podiumára, uti Figura docet.

A régi században Mátyás Király az igazságos, a Német Császár-ral folytatott Hosszu hadviselések és kemény harcok után üdülési céljából Alföldi birtokaira vonulván, Szarvasra is átrándult, s fényes kísérettel vonult városunkba, még pedig Fekete sorégi élén. — Mellette lépdelt Szerb Királ Milán, követve fekete Hegyi vazallus Králik-jaival, utánuk jött a rettenetes vak Botyányi számos Kuruc Labbanca-ival, ismét Visocki Lengyel Gróf számos Nemes bönadrágu Huszáraival, azután lépdelt a Vitéz Simonyi és a Székely Alvincy, a ki Komáromnál szökdelte ide sok Vityaz, Szurgent-jeivel, Rendes szolgálatban álló és Obsitos Katona társaival, mindannyian köcsagtollas Csákok-iban.

A felség a Körös Parti Nagy halom tetején ült Sátor-ába szállott, mert a Gyogyina-ban alkalmas Chalupka, még nem létezett.

Nagy zenekísérettel, az Elöljárók vezetése mellett vonult fel a Lakosság Szegénye és Gazdagja a király Magas Színe elé s Hrdina főpap üdvözölte a nagyságos uralkodót.

A király kérdésére, hogy miféle nemzetiség lakja a Telepet? Válaszul azt nyerte, hogy van itt Uram (mondá Liblábos szónok) sokféle Tóth ki Cifra ki Macconka, de mind magyar érzelmű Szlovák. és a Magyar lakostarsaival példás egyetértésben csak úgy él mint Kenyeres pajtás. Barátkozik a Horváthtal, megtűri az Oláh-ot (ki vásárra fát és Ljeszkov)-lct hoz, s reudenes Valach házában száll meg; a Német-et sógornak titulálja, ámbár Nyemetz Nyemcsok társunkat alkalom adtán rászédni hajlandó, kivált ha Tubákos Rusznyák Te és tu barát a Lengyellel, a hó plundrás Poljakkal, — de közülök se Zatyko se Prisztavok, a családba be nem került, — és a keshordó Bolgárral, Pajtás-uk nevezi a Kuruc, Labbanca, Hajdu, Székely, Csák, és Szász társakat, hanem a Görög és Zsidó Jónás-sokkal éppen nem rokonszenvez, végre a Cigány-t a város szélére telepíté, Krakóba küldi, s csak lakodalom és paszita alkalmával fogadja a házába, midőn a vidám zene, hangjánál Körben ülve lakomáz.

A király erre felmosollyal Szatiszt intett, s nézte a zászlajuk alatt elvonuló nemes céheket Átyamester-eiktől vezetve. A fő Molnár és Molitorisz vezette a molnár Ács, Asztalos egyesült céh érdemes tagjait.

Kovács (a Gyóni és Tyutyuk, meg Tarr) vezette a Lakatos, Szloszjár és Schlosszereket, nyomukban haladván Uhljár Szenes Barna arcu mesterek.

Kerekes vezényelte a Kollár, Kolovrat-

nyik, Bognár, Bodnár, Szappanos egyesült céh tagjait, Tótkés Sztolár és Vágó-val együtt.

Velük egy sorban lépdelt méltóságosan az öreg Bentzúr, kék fejtői öltözékében, mellén nagy aranyéremmel, melyet az országos ipar kiállításán, a kiállítás védnöke Tüs tüzvénn mellére, mellette haladt Kartun az indigó gyár kezelője. A királynak is feltűnt az aranyérmes öreg ur, s Szarvason időzése emlékéül, Sztarjeborni városi kapitány által a koronás aranykeresztet küldötte meg neki.

Klinghammer az Ősz szakácsos vezeti a Timár Varga Remenár, Csizmadia és Papp-pucsa készítő mestereket.

Majd Kepenyés vezeti a Szabókat Krajcsi-kat Wébor, a Takács, Köteles, Drugaj, és Szücs érdemes céhek tagjait, Schneider Bretschneider, fakereskedők társaságában.

Mészáros után lépdelt Messzarik, — több Mészjar a tagbaszakadt Hucjak által kísérvé.

Tisztelegtek még: Terhes a Bábával Kalmár, Tüs, Kunstár, Gombár, Késes, Zachradnyik, Pekár, Hrnecjár, Fazekas Kosjar, Kocsis, Puskás s más mesterséget űző Lelkes atyafiak, ott voltak még — Bányász Havjár és Sztudnyárok is, kik a város Halmai alatt vízvezető árkok és egyéb földmunkákkal foglalkoztak.

A disztisztelgés alkalmából tengernyi nép gyülekezett a Vidéki-ekből, ott voltak láthatók a Thury, Radacssovski, szent Andrási, Komlovszki, Pécsi, Osztrouckei, Bakay, Balkányi, Ponyicki, Szécsi, Zaturecki Turóci, Szedmohradszki, Erdélyi, Somogyi, Kállay, Cinkotszky, Szpisják, baka Bányai, Tapolcsányi, Morvay, Lipsey, Mokri, Szatmári, Petyván, Aszódi, Tusjak, Jeszenovai, Zvarinyi, Kosztolánszki, Szénási, Arnocki, Miskolci, Szebegyinszki, Eperjesi, Kereszturszki, Sipkovszki, Rafinszki, Szalai, Bánomi, Mikolay, Oravec, Sarossy, Karaffa, Hajdu, Gaál, Baló, Benka, Chován, Orstván, Sebjan, Meljan, Lestyan, Sulyán, Hebrons Vitális, Hauran, Halibrandt, Zuberetz, Zimányi, Teplicki, s masok nagy Tábor-i sokaságban a Váraszki-akon kívül, kik fölött Zrak és Slepí Janó szemlét tartottak.

Épen Szombati napon reggelén a király az indulót megfuvatta, s a magához rendelt Elöljáróknak szíves fogadtatását illően megköszönvén, méltósággal elbucsuzott, de előbb a lakosság megvendégelésére királyi ajándékot adott át, s fényes kísérettel Betlehem alatti gázlón (mert még akkor hid nem volt, s Vámosi nem szedte a tak-át) a Körösön át Krinolin és Galambos pusztákon keresztül menve, Budavárba visszatért. Pán-Boch a Hraunicki földjén áldást rebegett utána.

Elmenetelő előtt azonban a hazafias Polgárság nak királyi szavával meghagyta, hogy idegen hangzású neveiket magyarosítsák meg. Így lett Podaniból Jobbágyi, Velki és Grosz-ból Nagy, Mali és Klein-ből Kís, Csjerni és Schvurból, Fekete és Sebók, Bjeli és Weiszból Fehér, Delhi és Lang-ból Hosszu, Bubenik-ből Dobozfi, Dubovecból Tölgyi, Sztolesokból Székelyi, Zahradnyikból Kertész, Valentből Bálint, Mihalecből Mihálfi, Steinből Kövesi és Sárkány, Szedyák-ból Szanthó, Csernák-ból Barna, Fulajtárból Futó, Koszece-ből Sirlai, Vránkából Hollósi, Pokorniból Jámhor, Zimányiból Télessi, Zimából Télf, Szpevárból Dalos, Sztudnyarból Kuthy, Vozárból Szekeres, Plavetz-ből Hajós, Nyemiből Szájas, Konyecsniból Véges, Zelenákból Veres, Figulusból Fazekas, Mráz-ból Harmati, Hruskából Körtvolyes, Valentinyiból Bálintfi, Gulkából Golyósi, Eruesztből Ernő, stb. stb. Csapán Cagarda maradt meg ősei nevével, de neve végére mégis y-ont ragasztott. A jegyző a névsort egy Charta-ra szépen leírva, festői Kontur-ba foglalva, a város Ajtai-n kifüggesztette. Megjegyzendő, hogy a hamis Knjan írónal Láda nevé Schiffon névre ajánlotta megváltoztatni.

Az ünnepély végeztével az Elöljáróság dobszó mellett kihirdette, hogy a fűzfás erdőben tartandó Frankó lakomán a közönség minél nagyobb számmal jelenjen meg. Szakács volt a fő Kukta, és lön nagy mozgalom a Szikes talajra Plovát hintettek. Pincés-ek szekérszakra Láda-ba csomagolva hordták össze Szklenár boltjából a Butykos okat és poharakat, Szekeres-nek Ökrös fogatán szállították a padokat és székeket. Widlicskáné a szép fehér ruhás Szedyák leánykakkal, terítéssel foglalkozott, Szin-es, és Fehér adroszokra, kivált a tiszteletes Uram helye előtt, Fialka, Ruzsitska Rozmarin és mindenféle Réti virág-ból, Bimbós csokrokat kötöttek, a főhelyre az illusztris Papp-széke fölött Sator-t rügtönöztek, s tetején Plachtát vontak, hogy Szeles időben magat meg ne hűtse!

vagy Rideg időjárás esetén a Mráz ötlet meg ne csússzon. Szóval mindenki sürgött forgott, Mravik, Mucha, Komár a fák tövével felügyeletet tartván.

Tarackok durrogása jelezte Ocsenás főpap megérkezését, jobbján Jobbágy és Szekretár, baljár Grnyo és Balco kíséretével. Kiki helyet foglalt és mély csend állott be, hogy a mint ezt Halgas megjegyezte, a Mucha ásitása is meghalatszott. A pap imára fogta kezét, a Sűveges Tóth nép fővegét levette s az elmondott rövid áldás után: „Pán Boch Milosordni Bugyis szvámít“ — Amon Kántor „Ámen“-t mondott, Góttfrid tanító pedig Zsjak és Deák-jaival hatalmas Chorusban „Szlava Tobe na viszosztyi“ szent dalt zengették.

Ezzel a híres lakoma kezdetét vette a következőkben:

Ökörhus Poljovka Borsos Gombócal, a másik Poljovka Hubával, oly forrón, hogy azt Duchaj is megfutta.

Asztalnak találtak Gyemikátot, Bobvos paszuliyal rántva, Pelikán, Kondor, Vrabc és Szarka-nyelvekkel garnirozva, Szalcer által megszóva, hogy kellő szomjat idézen elő. (Leit is fogauatja.)

Marhahus Chreny-el, mely Ocot-tal lett megtelve, — Martá-sul Ceszna és Cibula hosszú lére eresztve. (Kravjár főzte.)

Mellékétek: Sosovica savanyítva, Lancsa kertjéből. Ismét sárga Répa Ladnyik-kal áttörve Szrnka combszelettel. Bárány paprikás Macó-zugi Krumplival. (Juhos Adomanya, de Juhász főzte.)

Következett a Kapusza Erdélyiesen töltve Szmotaná-val bőven ellátva, rajta kolbász és Hurka.

Az Oláh vendégek számára Mamaligát hoztak, Kukoricából készült Gerheny-el.

Tésztaneműek: Turóci Haluska, sercegő töpörtövel. Ismét almás Rétes Mazsola szőlővel hintve és bőven cukroszva. — Együtt: adatott Pagács Gerheny, Málé a Bundás kenyér tojással kirántva, Diós és Mákos Opekanyec.

Gyümölcs féle kosár számára került az asztalra Hruska, Szilva, Grman, Ljeszkovec és Dió Ratolesz-tesz arany papírral behuzva.

Pecsenye-féle: Kohut spékelve, nyáron sültve (Havran és Vrabc tanyájáról); fiatal Holub sültve Gatyás-nak galamb-ducából; a vadak fajtájából került elő spékelt Zajac izletes Ceszna mártásban; majd Medvegytalp Chreny-el; Farkascomb, tojásban kirántva Vik vadaskertjéből; Rókaszelet Fuchs tisztartó Majorjából; és Számos más Füle papálni való, a mivel a Kotnyeles Szakácsok a vendégek szája izét esiklandoztatni vélték. A puha kényeret Pikó adta, Buzás es Kényeresnek Kardos dülői szántólóljé terméséből Pekár és Bundás kemencéjükben kisütve. Szóval minden bőviben volt úgy, hogy még a mindig Ehes Hungerleider is Rogyás-ig lakott jól; a Maradék-ból pedig Lázár a koldus Kapszelája is kidomborodott a nagyobb Morzsa és Csontos hus maradványaitól. Mindenki éltette a jó királyt az ő ajándékáért, s elégedetten Simogata hasa fáját, mondván: no, na jó Gazgyikja volt a hasamnak, sőt Chlpati és Potrohos is elégedetten simogatták Benderi-jüket, állítván hogy Vizeraj sem látott ilyen lakomát s nem is fog látni a Sztari Vida napjáig sem. Közben Zuba a fogait piszkálta. Pipka Bodor füstöt bocsátott Kurta-szaru Makra pipájából, kávéjánál, Freska pedig folyton fittyet hányt.

Ital meg annyi volt — mint Kaluzsa megjegyezte — hogy Hajós csolnakázhatott volna rajta. Vidám lett tőle Vince s Kápás-a Kresmarik adta a zamatos Bakator-t, Szklenka a Veres Schillert, Töltésy meg egyre kinalgatta a Szomjasokat, míg Szklenár Butykos-ai enéig ürültek és barátságosan Csörgött a pohár. Jó kedvükben sorba adomáztak, Nyebosza az öreg Bakancsos elbeszélte a Napoleon elleni hadjáratban Győri mellett vívott csatában mint volt Huszár, hány franciát és Nyemecet szurt le Murfi lováról Véres baguetjével. Aszmongyi pedig hallotta vitéz Erlaus panaszát, hogy a nagy Roham miatt nem ért reá fegyverét elsütni, mert nem fért hozzá a lővéshez, sat. Ezel élményekre Szmejkó hangos Hahotára fakadt, a mindig szomorú Placsckó, szeméből a nevetéstől cseppekben hullatta könnyeit, Megjegyezte a Bátor Kuthy hogy igyék vizet a Zsakba, de mink — ugymond — kivilágos kivirradtig csak bort iszunk, (míg a fogunk ki nem ázik szólott közbe a poetás Fidicinyisz/

és ha elfogy, majd jó lesz Pivarcsi és Zvara Lőréeje is.

Am Bezeg! a midőn a Piaratyafiak már busasan öntögettek a Garatra s többen Borosok és Pálinkások lettek annyira, hogy az asztal alá kívánczoltak; a két Plesivi testvér egymás hajába kaptak, majd öltre kapva egymás Szakállát tépték, ismét az elázott Kopasz a szelid Pijacséket a földre teperte; többen Papekkal felfegyverkezve a hepciáskodó Bunkóst jól elagyabugyálták és Lecsapít jól felfofozták volna: erre már csakhamar megjelent a Biró. esküdt, Richterei-vel, és Gaal Fiskál közbüvölő ügyész elővéleményei után, rögtönzött Uri széket ülven, a nagyon berugottakat kijózanodásáig Köderbe záratta, míg a verekedők nyakára Hegedűket rakatott.

Érdemes az utókor számára megörökíteni, a Nyelves iródeák által fogalmazott néhány Szentenciát, mely az akkori időkben röviden de Eszen és Velős-en hozatott, példának okáért:

„Kuranda hitelezőnek Sommás keresetében Batta adós ellen, — Deheratum: Adós fizess: ebadta — punktum.“

„Peresnek Zvara elleni panaszára: Aktor debet esse Cautus.“

Madátsnak panaszára, a kinek a Morgóban és Somorinban borozgató Klocka-ék Ember tragédiaja című művét Kicsinylőleg bírálgatták: „Item deliberáltak, Ebugatás nem hallik a Menyországba,

„Záplatos-nak Trhan elleni instanciájára: Par nobile fratrum, egyik kutya másik eb.“

„Fazekasnak Hrneciár elleni ügyében: — Figulus figulum odit.“

„Sztrakának Vránka elleni panaszára határozatot; Corvus Corve oculum non eruit.“

„Zraknak Szemes elleni aktájára indorsálandó: Quantum in rebus irane.“

„Osztasnak Polovica elleni becsületsértési panaszában határozatot: béküljenek ki a magok kenyere, különben is eb ebnek barátja.“

A törvénykezési Libellusban foglalt ily ítéletek azt bizonyítják, hogy az Igazság kiszolgáltatása gyors és velős vala, s a rövidségében az indokolás már befoglalva vala, és nem vala költséges

Az uriszék tartama alatt a zene hallgatott. És midőn Popják hadnagy uram a cigányokat a Biró Uram engedelmével előállította vala, az intendans Vajda ezüst gombu atillájában rövid szemlét tartott, Elefánt-estomból Kolowratnyik által művészi-leg ki Esztor-gályozott és Diaman-tokkal kirakott vezénylő Botkával taktust intett, majd Dallos és Szlavik intonálása után Hegedűs primás, Hügyec kontrasz kezei közt sirt a Száraz fa; a Dudás hóna alatt majd kipukkadt a Duda; Gajdos cimbalmán táncoltak a kis fa kalapácsok; Sipos klarinetje pedig zongta a fülbemászó nótát. Ruva a nagy Bögöt kezelve, míg Marsal vékony butocskával folyton verte az ütemet, Szpevár meg váltig rikkantott hogy „sohsem halunk meg.“

Erre elő állott egy Dely Táncos, összeüt pengő sarkantyuját, és büszkén járja a Solo Verbungut majd Hoptyanec derékán kapván a hajdan szép Trt Panna leányasszonyt, Krinolin-jával úgy megforgatta hogy a Terem csak úgy rengett, más oldalon pedig a Gőndörhaju absolon a szép Magda Fruskával keeses mozdulatokkal lejtette a lingeyles Mazur-kát. Majd előtipegett Praszlica Jancsi s Kugyela Ankával járta a Kállay kettőst. Vizskok az odzemit, Hipszki Ugra-táncot mutatta be. Oly kedvet kapott mindenki, hogy Sánta, Görbe, még a falábú Csonka és a totyogós Krkos is táncra kerekedett, bokázták a Frisch-et, a táncos lányok Bokor-ugró szoknyái fel s alá keringtek a levegőben, s pihenés közben Liska-tól való feccerrel legyeztek magokat.

Egy időre szünet állott be, és Zagros tányérozni kezdett; hullott is a Cserepes edénybe sok Picula, Peták, Frank, Forintos, a Dukát, Bankó rakásra a Muzsikus-ok javára, kik azt Vacso-k-ba helyezték, s a jótévközleg egészségére Maguz Áldomást ittak. E közben a Háragos, Ördögh az Angyal-lal kibékültek, és a lakoma befejeztetett, a vendégsereg Kossuth, Rákócy és Kmotty indulói mellett a Terhes munka után Nyugovóra tért.

A létüint idők folytan mindezen nevek viselőjéből hányan jutottak az Ábrahám kebelébe? Az akták erről nem emlékeznek.*

És mindezen feljegyzéseket csupán Vihrabács városi gazdának köszönhetjük, ki azt a poros aktákból

kiszedegetvén fáradságát majd megfizeti Meljan nagy harangja — Kapszelájába rakta s így az enyé-szettől megmentette.

Bizony nem hitte volna hajdani Nótáros Uram azt, hogy Salamoni bölcseséggel megirt Krónika egykoron Samuel könyvnyomdájában napvilágot látand, s helyi lapjában Szarvason és Vidéken, sőt Árpád fényes terméau s a Központ díszes termeiben is olvasnnyul szolgáland,

Sictransit gloria Mundii

Kronikás.

*) Mátyás király halála után a Prawda meghalt s gyászolt a nemzet. Utoljára maradt Konyecsi Koncsek és Véges a sok halott közül, a kik a halászelki temetőben nyugosznak az urban, Krizsan jelezvén elmososult sirdombjaikat.

Közlő.

Időjárás jelentés 1900. márc. 3—9-ig.

Nap	Csapadék 24 ó. alatt mm.	Hőmérséklet C. fokban				Jegyzet Az esőzés (csapadék) kezdeté és vége	Hővesztés a szélben cm. szél óra szél
		7 ó. reg.	2 ó. d. u.	9 ó. este	kö- zép		
3	0.2 hó	-4.5	-0.0	-4.8	-3.1	hajnalban és reggel kó	
4	1.2 hó	-5.6	-3.0	-5.0	-4.5	d. e. 7 ó. háromnegyed 9 óra hó	
5		-8.0	3.0	-3.2	-2.7		
6	hó	-2.6	1.7	-2.8	-1.2	d. e. hó nyoma	
7		-3.7	3.0	-1.5	-0.7		
8		-2.9	2.7	-6.2	-2.1	d. u. 3 ó. körül hó nyoma	
9		-9.0	1.0	-4.0	-1.0		

Szarvas, 1900. márc. 10,

Plenczner Lajos.

464 tkvi. szám.
1900

Árverési hirdetményi kivonat.

A szarvasi kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a szarvasi takarékpénztár végrehajthatónak Podani Mátyás végrehajtást szenvedő elleni 21980 kor. — fill. tőke követelés és jármékei iránti végrehajtási ügyében a szarvasi 360 sz. tjkvben, A I. 1 hsz. a. fekvő 642 — 643 hrsz. beltelkes házra. A I. 5 sz. a. felvett 9547 hrsz. 682 □-ól nádas dülői szántóra együttesen 1066 kor. kikiáltási árban, a † 5 rsz. a. felvett $\frac{1467}{1771}$ hrsz. 528 □-ól mangolzugi dinyeföldre 108 kor. kikiáltási árban, a szarvasi 3770 sz tjkvben. A I. 6 rsz. a. felvett $\frac{9546}{6-1}$ hrsz. 455 □-ól nádas dülői szántóra 174 kor. kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900 május 12-ik napján d. e. 8 órakor a szarvasi kir. járásbíró-ságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is elfognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak azingatlanok becsárának 10%-át készpénzben vagy az 1881. L. X. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított s az 3333/1881. J. M. sz. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. L. X. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. jbiróság mint tkvi hatóság.
Szarvas, 1900. február 12-én.

Mészáros
kir. jbiró.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött bir, végrehajtó ezenel közhírré teszi, hogy a szarvasi kir. járásbiróság-
nak 1899 évi V. 101/1. sz. végzése folytán Dr. Szemző Gyula ügyvéd által képviselt B.-Szt.-
Andrási takarékpénztár felperes részére ifj. Szrnka Mihály és társai alperesek ellen 1918 kor. — fill. követelés s jár erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1164 kor. — fillerre becsült ingóságokra a szarvasi kir. járásbiróság 1899 évi V. 101/4. sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, amenyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, Szarvason, a Bakulya sori 112 sz. tanyán leendő megtartására határidőül 1900 évi március hó 23-ik napján délelőtt 10 órája kitűzetik, a mikor a bíróilag lefoglalt buza, árpa, szalma, tehén és sertések a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Felhiválnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a menyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

Kelt Szarvason, 1900 évi márczius hó 4-ik napján.

Magyar Mihály.
kir. bírósági végrehajtó.

Arverési hirdetmény.

Alólirott kiküldött bir, végrehajtó ezenel közhírré teszi, hogy a szarvasi kir. járásbiróság-
nak 1900 évi V. 129/1. sz. végzése folytán Dr. Reiszmau Adolf ügyvéd által képviselt Alexander Kohn és tsai felperes javára Polivka Ferenc alperes ellen 591 kor. 76 fill. követelése s jár erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 2222 kor. — fillerre becsült ingóságokra a szarvasi kir. járásbiróság 1900 évi V. 129/1. sz. végzésével a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, amenyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, Szarvason az Árpád szőlóban leendő megtartása határidőül 1900 évi márczius hó 22-ik napján délelőtt 9 órájára kitűzetik, a mikor a bíróilag lefoglalt sertések, borok és szeszecitalok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Felhiválnak mindazok kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez jogot tartanak, a menyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volna és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi jelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

Kelt Szarvason, 1900 évi márczius hó 2-ik napján.

Magyar Mihály.
kir. bírósági végrehajtó.

Valódi és Csiraképes.

Erfurti vetemény magvak

ugy mint eddig most is csak Táj-

ber I. G. kereskedésében kap-

hatók ugyanott *amerikai* szőlő

ojtványok *európai* sima vesz-

szők ojtó viasz rattai háncs mach-

lura aurautica elősövény mind

jutányosan lesznek kiszolgálva.

H i r d e t é s e k

jutányos áron felvételnek a

SZARVAS ÉS VIDÉKE

kiadóhivatalban.